

[Handelsministeren.]

ikke have nogen Beskæftigelse, der gør ham afhængig af dem, hvis Fisk han skal kontrollere.

Jeg anbefaler paa ny Lovforslaget.

Rytter: Jeg forstod den højtærede Minister saaledes, at Meningen med Ordene „Modbevis er dog ikke udelukket“ ikke er den, at der derved gives en lettere Adgang til Modbevis end ellers, og at der derfor skal tillægges Vragerattesten samme Betydning, som der ellers tillægges offentlige Erklæringer. Efter denne Udtalelse af den højtærede Minister har jeg ikke noget mod Lovforslaget at indvende.

Handelsministeren (Hauge): Jeg kan bekræfte, at den Opfattelse, som det ærede 7de tingvalgte Medlem (Rytter) har givet Udtryk for, ogsaa er min Opfattelse. Jeg har betragtet det som en Selvfølge, at Modbevis overhovedet ikke kunde udelukkes, men saaledes som Bestemmelsen er affattet nu, er det en Tydeliggørelse, om jeg saa maa sige, overfor Folket.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Sluttelig foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1205).

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg skal tillade mig at forelægge Forslag til Lov om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget enstemmigt i Folketinget.

Af de Ændringer, der i Folketinget er foretaget i Lovforslagets oprindelige Affattelse, som jeg redegjorde for ved min Fremsettelsestale i Folketinget, skal jeg nævne, at der i § 2 er indsat en Bestemmelse om, at Sundhedsstyrelsens Virksomhed, for saa vidt angaar Sundheds- og Sygepleje, ogsaa omfatter de Hæren og Flaaden vedrørende Forhold samt Rigshospitalet. Bestemmelsen i § 5, der omhandler de Tilfælde, hvori Kaldsretten kan fratages Læger, Apotekere, Tandlæger, Jordemødre, Sygeplejere, Massører o. lign., er i alt væsentligt i Overens-

stemmelse med de Bestemmelser, der findes i det Lovforslag om Apotekervæsenet, som Landstinget har til Behandling i Øjeblikket.

Den væsentligste Ændring, der ved dette Lovforslags Gennemførelse vil ske i den bestaaende Ordning, findes i §§ 7—11, der omhandler Sundhedsstyrelsens Organisation. Det fastsættes her i § 7, at Sundhedsstyrelsen skal bestaa af to Afdelinger, nemlig en hygiejnisk-lægelig Afdeling og en Apotekerafdeling samt et til disse knyttet Sekretariat, der tillige varetager Ekspeditionen af saadanne Sager, som ikke henhører under nogen bestemt Afdeling. Efter den gældende Lov skal alle Sager, for saa vidt de ikke udtrykkelig kan betegnes som mindre vigtige, behandles i det samlede Lægeraad, det vil sige Sundhedsstyrelsens Formand, Næstformand og den Konsulent, under hvis specielle Omraade den paagældende Sag henhører. Dette kategoriske Krav om et Tremandsraads Behandling af enhver Sag af Betydning har, efterhaanden som Sundhedslovgivningen er udviklet gennem Aarene, i ikke ringe Grad hindret en saa hurtigt virkende og handlekraftig Administration, som det var ønskeligt at have. Efter Lovforslaget, som det nu foreligger, vil den Hovedregel blive gennemført, at Ansvar for Behandlingen og Afgørelsen af de under den hygiejnisk-lægelige Afdeling henhørende Sager hviler paa Medicinaldirektøren, derunder ogsaa Ansvar for, at den efter vedkommende Sags Art fornødne Bistand er indhentet hos den i Sundhedsstyrelsen forhaandenværende eller i øvrigt til Raadighed for Styrelsen staaende Sagkundskab, idet der dog tillige i Forslaget, som det foreligger her, skabes Sikkerhed for, at den specielle Sagkundskabs Indflydelse bevares i fornøden Grad. Det bestemmes nemlig, at saafremt den Konsulent, som Medicinaldirektøren raadspørger i en Sag af mere principiel Betydning, indtager et Standpunkt i Sagen, som i væsentlig Grad afviger fra Medicinaldirektørens, kan Konsulenten, forinden Afgørelse træffes, forlange tilkaldt et Medlem af Lægeraadet efter Konsulentens Valg til Drøftelse af Sagen. Opnaas der derved ikke Enighed, skal Sagen, naar mindst to af de paagældende kræver det, henvises til Behandling i Sundhedsstyrelsens Lægeraad, Lægeraadet bestaar af Medicinaldirektøren og samtlige de til den hygiejnisk-lægelige Afdeling knyttede Konsulenter. Det bestemmes i øvrigt, at det samlede Lægeraad skal afholde Møder to Gange om Aaret og i det hele saa ofte, som Forholdene kræver det.

Jeg gør opmærksom paa, at der med Hensyn til Lægeraadet i Folketinget er